Quelle: https://manuscripta.at/?ID=8340
Copyright: Salzburg, Universitätsbibliothek

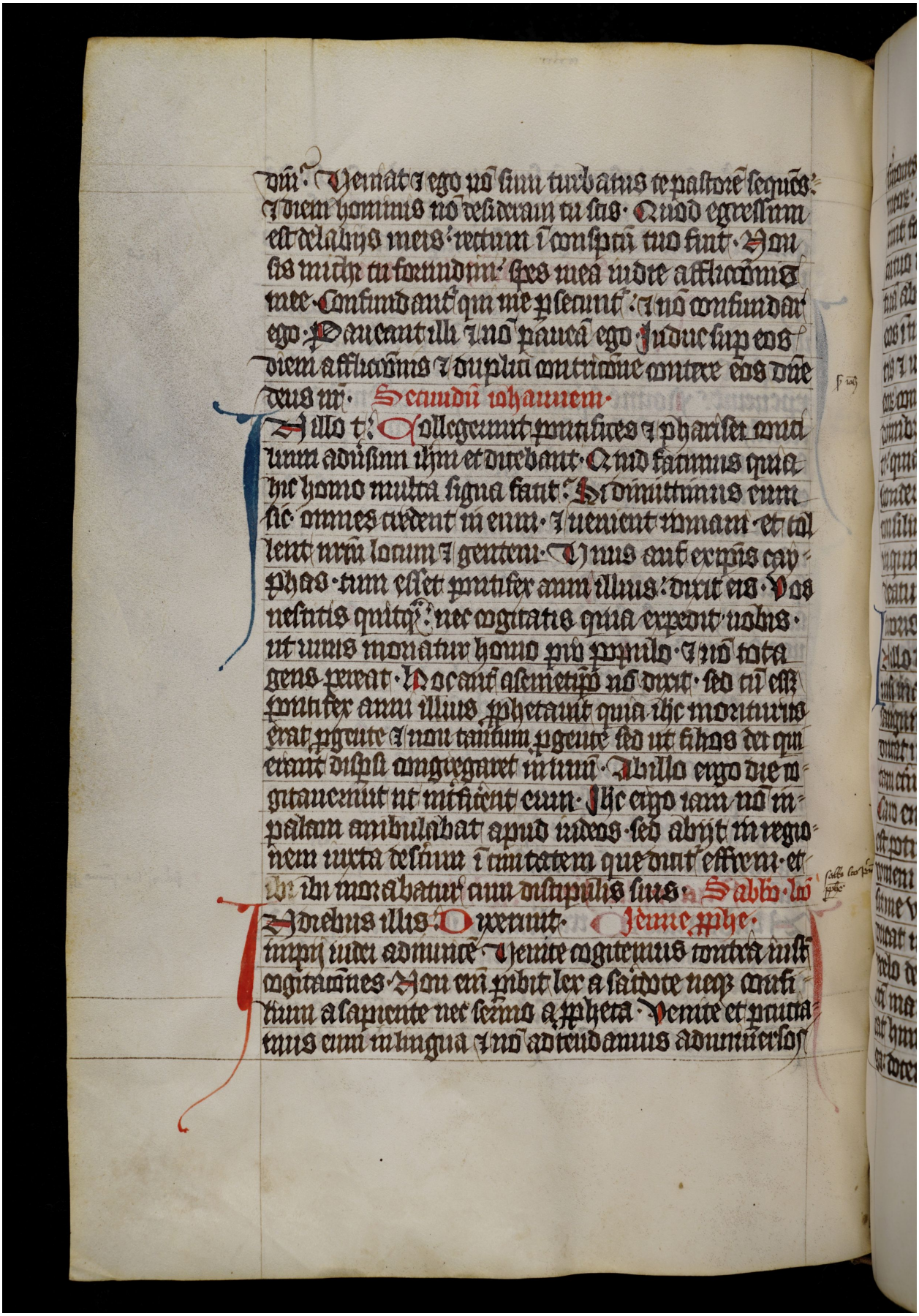

dñi. Vertat ego nō sum turbatus te pastore sequēs.
Diem hominis nō desideraui tu scis. Quod egressum
est de labijs meis rectum in conspectu tuo fiat. Ne
sis mihi tu formidini spes mea in die afflictionis
mee. Confundantur qui me persequuntur. Et nō confundar
ego. Pereant illi et nō pauca ego. Induc super eos
diem afflictionis et duplici contricione contere eos domine
deus meus. Secundū iohannem.
Illo t. Collegerunt pontifices et pharisei con
cilium adversum ihm et dicebant. Quid facimus quia
hic homo multa signa facit. Si dimittimus eum
sic omnes credent in eum. Et venient romani et tol
lent nostrum locum et gentem. Unus autem ex eis cay
phas cum esset pontifex anni illius dixit eis. Vos
nescitis quidem nec cogitatis quia expedit vobis
ut unus moriatur homo pro populo. Et nō tota
gens pereat. Hoc autem a semetipso nō dixit. sed cū esset
pontifex anni illius prophetauit quia ihc moriturus
erat pro gente. Et non tantum pro gente sed ut filios dei qui
erant dispersi congregaret in unum. Ab illo ergo die co
gitauerunt ut interficerent eum. Ihc ergo iam nō in
palam ambulabat apud iudeos sed abijt in regio
nem iuxta desertum in ciuitatem que dicitur effrem. et
ibi morabatur cum discipulis suis. Sabbo. lo
Hodiernus illis. Oremus. Deinde pphe.
Inuocet iudex adiunctē. Venite cogitemus contra insti
cogitationes. Non enim perit lex a sacerdote neq; consi
lium a sapiente nec sermo a pheta. Venite et percu
tiamus eum in lingua et nō adtendamus omnes sermones